

Εκεί που λες ότι τα

έχεις δει όλα...

Βλέπεις δυο ανθρώπους που δεν μιλούσαν για χρόνια να χάνονται μέσα σε μία αγκαλιά συγνώμης.

Και να σμίγουν ξανά τα βλέμματά τους.

Και να γίνονται ξανά άνθρωποι, να γίνονται ξανά καρδιές, να γίνονται ξανά

λεύτερες ψυχές.

Να ψιθυρίζουν «πόσο καιρό χάσαμε...» και να τρέχουν τα δάκρυα, και να ανθίζουν τα χαμόγελα.

Εκεί που λες ότι τα έχεις δει όλα, βλέπεις να σαρκώνεται μπροστά σου η συγγνώμη...και λες «Τελικά δεν τα έχω δει όλα, και αυτό είναι από τα καλύτερα που έχω δει...», διότι όντως ότι πιο όμορφο στον κόσμο τούτο είναι εκείνες οι βουβές στιγμές που τα μίσση και τα πάθη παύουν και πλέον βασιλεύει στα μάτια μας η συγχώρεση.

Και αυτό είναι σωτηρία...

αρχιμ.Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr